

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11.srpna.2015, v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jiřiny Říhové a přísedících Jany Halwigerové a Evy Grešákové

t a k t o :

Obžalovaný

K [REDACTED] M [REDACTED] M [REDACTED] H [REDACTED],

narozen [REDACTED] v Egyptě, občan Egyptské-arabské republiky, v České republice bytem [REDACTED], [REDACTED], okres Kladno nebo [REDACTED], [REDACTED] okres Kladno, dříve ve vazbě ve věznici v Praze 6 – Ruzyni

j e v i n e n , ž e

v době od 23.8.2013 do 15.4.2015 v místech rodinné domácnosti, v [REDACTED], okres Kladno, v [REDACTED] ulici [REDACTED], a od března 2015 ve [REDACTED], okres Kladno, v ulici [REDACTED], [REDACTED], ponižoval a fyzicky napadal svoji manželku poškozenou Ing. [REDACTED] H [REDACTED] tak, že ji několikrát častoval zvláště hrubými výrazy a to i před dětmi,

- po předchozí hádce dne 23. 8. 2013, kdy mu poškozená vytýkala, že kouří hašiš nebo marihuanu, v noci v kuchyni polil tekutinou, která byla ve skleničce, poté ji skleničkou udeřil do hlavy, až poškozená spadla na zem, načež ji zezadu uchopil za vlasy, a nejméně pětkrát jí hlavou udeřil o zem,
- dále před Vánoci v roce 2013 ji po předchozí hádce udeřil zezadu do hlavy, ačkoliv poškozená Ing. [redacted] H[redacted] držela v náruči nezletilou dceru S[redacted] H[redacted], poté vzal notebook, jenž mu poškozená předtím ze svých skrovných úspor zakoupila, a ve vzteku jej hodil na zem, až se rozbil,
- dne 31. 12. 2014 po předchozí hádce udeřil poškozenou zezadu do hlavy, ačkoliv poškozená Ing. [redacted] H[redacted] držela v náruči nezletilou dceru A[redacted] H[redacted] tak silně, až poškozená v předklonu udeřila svoji hlavou do hlavy dceru,
- dále v jednom případě v březnu 2015 na poškozenou obžalovaný křičel a současně ji před obličejem několikrát za sebou rychlým plácáním rukou naznačoval, že ji udeří, aby v ní vyvolal strach, načež poškozená utekla za dětmi do pokoje, kde ji však dostihl a udeřil silnou ranou do obličeje, až jí spadly na zem brýle,
- v průběhu měsíce března 2015 začal obžalovaný slovně vyhrožovat poškozené Ing. [redacted] H[redacted] zabitím poté, co zjistila, že si obžalovaný tajně telefonuje a posílá zprávy s nějakou ženou, dále jí vyhrožoval, že až přijede domů, tak zažije to nejhorší v životě, tak i její rodiče,
- dále v jednom případě, kdy rodiče poškozené Ing. [redacted] H[redacted], L[redacted] J[redacted] a Ing. J[redacted] J[redacted] dali řízky, s čímž obžalovaný nesouhlasil, začal obžalovaný při jízdě v autě křičet, že je její matka L[redacted] J[redacted] svině, při jízdě pouštěl volant, jel velmi riskantně, ačkoliv byly ve vozidle obě nezletilé děti, a dále křičel, že si její matka L[redacted] J[redacted] zaslouží smrt, a že jednou půjde a zabije ji,
- od počátku měsíce března roku 2015 obžalovaný začal poškozené Ing. [redacted] H[redacted] a dcerám zakazovat styk s prarodiči, což poškozená ze strachu dodržovala, obžalovaný dále poškozené vyhrožoval, že pokud by zákaz porušila a prarodiče viděli jeho dcery, tak by za nimi šel do baráku, viděli by to nejhorší a prosili ho o smrt, kontroloval poškozenou, kam chodí a s kým telefonuje,
- dne 10. 4. 2015 okolo 12 hodin ve [redacted], v místě společného bydliště na adrese [redacted] vyhrožoval poškozené Ing. [redacted] H[redacted], že jednou

v noci uvidí, že jí vyhodí z bytu, bude bez peněz, aby viděla, jaké to je, čemuž byla přítomna i dcera S. H., která se začala oblékat, poškozená proto z důvodu procházky oblékla i druhou dceru A. H., načež je obžalovaný vystrčil za dveře bytu a dovnitř je nepustil, proto byla poškozená i s dcerami nucena vyhledat pomoc přátel, aby měly vůbec kde přespat a vstupu do obydlí se domáhala ačkoli byla nájemnicí,

- vše vygradovalo dne 15. 4. 2015 v dopoledních hodinách, kdy obžalovaný jel autem Opel Vectra, r.z. do bydliště rodičů poškozené na adrese , okres Kladno pro své osobní věci s tím, že poškozené v jejich bydlišti ve sdělil, že neručí za to, co se stane, přitom ji ukázal paralyzér, a dále výhrůžně sdělil, že paralyzér použije proti tomu, kdo se mu v domě postaví, dále vyhrožoval tím, že by rodičům do domu hodil Molotovův koktejl,

poškozená Ing. H. po napadení nevyhledala lékařské ošetření, z důvodu, že se obžalovaného bála, že strachu nemohla poškozená v noci spát, často plakala a na uklidnění užívala antidepresiva,

t e d y týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a takový čin páchal po delší dobu,

č í m ž s p á c h a l

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

Podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **36 (třiceti šesti) měsíců**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) a odst. 3 trestního zákoníku se mu dále ukládá propadnutí teleskopického obušku ev.č. EP NO1832834 a elektrického paralyzéro zn. Pover Max 500000V.

O d ů v o d n ě n í :

Po dokazování, provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení, vzal soud za prokázaný skutkový děj popsany ve výroku rozsudku.

Obžalovaný K ■■■ M ■■■ M ■■■ H ■■■ v přípravném řízení uváděl okolnosti ohledně seznámení se se svou manželkou Ing. I ■■■ H ■■■ a jejich následného sňatku. Tvrdil, že se k němu po nějakém čase začali chovat špatně, podezřívavě rodiče manželky, všechno jim vadilo, byl tam asi despekt k muslimské víře, dokonce měl pocit, že ho tchýně sledovala, to poté vyústilo k hádkám s manželkou. Navzájem se uráželi a říkala mu, že je debil. Někdy ho též bušila do prsou, ale on ji maximálně odstrčil. Manželka je zmanipulovaná ze strany rodičů. Připustil, že se v bývalém zaměstnání seznámil blíže s R ■■■ Č ■■■, ale nic s ní neměl. Manželka ho kvůli tomu vyhodila z bytu. Následně odjel do Belgie, odkud se po nějaké době vrátil a začal žít s manželkou ve ■■■. Tam začal slyšet od dcery, že je zlý a špatný, což jí říkala babička. Manželce sprostě nenadával. Pokud někdo sprostě nadával, byly to rodiče manželky. Dne 15.4.2015 se skutečně chystal do ■■■, aby si vyzvedl své věci, a to i přesto, že ho manželka varovala. Když přijel na místo, viděl tam již policii. Policie ho však dostihla a zadržela. Je pravdou, že měl u sebe teleskopický obušek, který nosí ale na obranu. Rovněž je pravdou, že měl ve vozidle elektrický paralyzér, ale bez baterky. Z obsahu výpovědi vyplývá, že se jedná o věci obžalovaný. V doplněném

výslechu se obžalovaný vyjadřoval k vyhození manželky s dětmi z bytu. K tomu uvedl, že manželka odešla sama, že ji nevyhodil. Manželka odešla po předchozí hádce. Tvrdila mu, že byla přes noc v hotelu. Druhý den se vrátila s manželem své kamarádky. Celá situace se týkala mileneckého vztahu obžalovaného s R. [REDACTED] Č. [REDACTED]. Ing. I. [REDACTED] H. [REDACTED] na ní hodně žárlila. Rovněž obžalovaný doznal, že od 10.4.2015 do 15.4.2015 zakazoval dětem styk s prarodiči. Nedělalo by mu však problém, přivést babičku do [REDACTED].

U hlavního líčení obžalovaný na svých výpovědích z přípravného řízení v podstatě setrval. Uváděl, že se nestalo, že by po předchozí hádce polil manželku tekutinou a pak jí měl udeřit skleničkou do hlavy. Neuchopil poškozenou za vlasy, neudeřil jí hlavou o zem. Kdyby to udělal, tak už by byla mrtvá. Nestalo se, že by před Vánoci udeřil poškozenou do hlavy, když držela nezletilou dceru v náručí. Nestalo se, že by hodil na zem notebook, který dostal od poškozené, který by se rozbil. Uváděl, že mají dva notebooky a oba jsou v pořádku a fungují. Nestalo se, že by na poškozenou křičel, naznačoval, že ji uhodí, aby v ní vyvolal strach. V hádkách oba zvyšovali hlas. Křičel on i manželka. Nic takového, že by manželku silnou ranou uhodil do obličeje až jí spadly brýle se nestalo, neudeřil jí, vždycky odcházel z místnosti dokonce za sebou zavíral dveře někdy i zamykal. Neměl příležitost zabitím vyhrožovat manželce. Toho dne mu sbalili všechny věci, dali mu je před dům, byl naprosto zoufalý, plakal. Byl před domem a chtěl vidět své děti, což mu nakonec díky bohu dovolili. Řízky nebyly vepřové, byly kuřecí. Nenadával matce manželky, jenom mu to vadilo a normálně v klidu se ptal proč to udělala, protože měli v plánu si sami jet koupit jídlo z McDonaldu. Nestalo se, že by vyhrožoval matce své manželky, v autě byly dvě dcery, jak by mohl něco takového udělat, že by vyhrožoval tchýni, že jí zabije. Manželce nevyhrožoval, řekl jí, že si nepřeje, aby děti chodily k jejím rodičům, protože od starší dcery slyšel ošklivá slova. Říkala o obžalovaném ošklivé věci, a když se jí ptal kdo to říkal, tak dcera říkala, že to říkala babička, že je zlý a špatný. Řekl to ve zlosti, protože byl rozzlobený sám na sebe, že tam nebudou chodit, ale nebyl to v podstatě žádný zákaz. Věděl, že manželka si stejně udělá, co bude chtít. Manželku nikdy nekontroloval kam chodí, s kým si telefonuje, naopak ona kontrolovala jeho. 10.4.2015 nevyhrožoval manželce,

že uvidí, že jí vyhodí z bytu, že bude bez peněz, aby viděla jaké to je. To se nestalo, není takový hlupák. Toho dne se stalo to, že po hádce, když se pohádali a on byl na toaletě manželka říkala, že odejde z domu, že půjde bydlet do hotelu. Nebral to vážně, myslel si, že tak jen mluví, ať tedy jde. Když byl na toaletě slyšel bouchnout dveře a viděl, že odešla. Asi hodinu poté telefonoval manželce a ptal se jí kde je, ona řekla, že je v hotelu, řekla, že je v hotelu na [REDACTED]. Ptal se jí, jestli má pro ni přijet nebo jestli něco nepotřebuje pro děti, proč to udělala. Manželka říkala, že už zaplatili a že děti spí. Když se zeptal kdy se vrátí říkala, že druhý den. Čekal na ni, připravil se a ona přišla s manželem svojí kamarádky. Přišla normálně, vstoupila do bytu, klíč měla u sebe. Byl naštvaný, že mu řekla, že byla v hotelu a přichází s manželem své kamarádky a že mu zase lže. Řekla, že se zlobila proto, že nevymazal svojí kamarádku R [REDACTED] z kontaktů na Facebooku. 15.4.2015 jel k nim domů, aby si přivezl věci a všechny osobní věci, aby tam už nikdy nemusel. Byl naštvaný, jel tam s tím, aby si vzal všechny své věci v naprostém klidu. Měl s sebou teleskopický obušek, měl ho u sebe za kalhotami, ale to takhle nosil normálně po dobu prvních tří měsíců roku 2015. Paralyzér u sebe neměl, měl ho v autě. Byl nový a nikdy nebyl použit, nebyly v něm baterie. Naopak manželka jemu, obžalovanému, vyhrožovala tím, když k rodičům pojede, že uvidí, co se stane. Nestalo se, že by vyhrožoval, že do domu rodičů manželky hodí Molotovův koktejl. Nikdy takovým strašným způsobem nikomu nevyhrožoval. Slýchal o Molotovově koktejlů z televize, ale nikdy nevěděl jak to funguje a jak se to dělá. Manželka začala brát antidepressiva v době, kdy ho vyhodila z domu a on bydlel u R [REDACTED]. V té době mu znovu volala a říkala, že bere antidepressiva, ale neříkala od kdy. Znepokojilo ho to, ptal se jí, proč je bere, řekla, že stačí to co jí udělal, že stačí jeho nevěra. Řekla mu, že bez nich nemůže být, protože ji vždycky napadají ošklivé myšlenky a chce dělat nějaké ošklivé věci. Tomu vždycky vysvětlovala a vždycky plakala. Nechtěl mluvit o své nevěře, protože se kvůli tomu sám cítí trapně, že něco takového udělal. Manželka ho ve vazbě navštívila i si dopisovali. Navštívila ho asi čtyřikrát. Vždycky se ptal na rodiče manželky, jak se mají on jim odpustil řekl, že jim všechno odpouští, protože mu stačí to, co za poslední dobu prožil. Nechce být pořád nazlobený a naštvaný kvůli tomu co o něm říkali, co o něm říkali děti a jak ho nenáviděli.

Manželka mu řekla, že její matka jí vozila do věznice za návštěvy. Nikdy se nestalo, že by nějaký orgán řešil jejich vztahy v rodině. Vztahy mezi obžalovaným a manželkou nebo mezi obžalovaným a jejími rodiči. Když manželka ho byla navštívit ve věznici, dvakrát se jí zeptal na to, jestli se k sobě vrátí, když odmítla tak jí napsal, že souhlasí s rozvodem. Pak asi za týden mu poslala dopis, kde psala, že je obžalovaný její miláček, mají spolu děti, z čeho usoudil, že by se mohli usmířit. Řízení o rozvodu běží, na druhou stranu manželka říká, že ho miluje a chce ho.

Z popisu výpovědí obžalovaného, zejména těch výpovědí, které učinil v přípravném řízení je zřejmé, že obžalovaný svojí účast na skutkovém ději částečně doznával, zejména pokud jde o události ze dne 15.4.2015, případně 10.4.2015. Doznával, že po vzájemné hádce 10.4.2015 manželka večer odešla skutečně z domu a zdržovala se nakonec u svých kamarádu a nikoli na hotelu jak mu říkala. 15.4.2015 skutečně jel do ■■■■■, kde si chtěl vyzvednout své věci za situace, kdy měl při sobě teleskopický obušek a v autě elektrický paralyzér, který chtěl obžalovaný, jak uváděl užít na svojí obranu.

Kromě částečného doznání byl však obžalovaný zcela jasně a přesvědčivě usvědčován z trestné činnosti, z účasti na skutkovém ději popsáném ve výroku rozsudku, výpověďmi poškozené Ing. I■■■ H■■■■, manželky obžalovaného.

Svědce Ing. I■■■ H■■■■ dopodrobna vylíčila již v přípravném řízení soužití s obžalovaným, vznik jejich vztahu, sňatku, až po zadržení obžalovaného. Vylíčila příkoří, kterých se jí dostávalo od obžalovaného, tak jak je popsáno ve skutkovém ději výroku rozsudku. Dále uváděla, že kvůli chování obžalovaného musela navštívit lékaře MUDr. Sklenáře, neboť z toho měla deprese. Lékař jí předepsal lék Lexaurin, což je lék na nervové poruchy.

U hlavního líčení poškozená ing. I■■■ H■■■■ na svých výpovědích z přípravného řízení setrvala a situaci opět podrobně shodně jako v přípravném řízení vylíčila tak, že 23.8.2013(nikoli jak bylo uvedeno

v obžalobě 23.11.2013), bylo to zhruba dva nebo tři týdny po porodu druhé dcery, byla u nich přítomna matka obžalovaného. Poškozená zjistila, že manžel kouří marihuanu nebo hašiš. V noci se kvůli tomu hodně pohádali, nadávali si, manžel do toho začal vytahovat i její matku, která měla problémy s alkoholem. Řekl, že je stejná feťačka jako on. Dala manželovi facku a on ji jí vrátil, dala mu další facku a obžalovaný vzal skleničku s tekutinou a chrstnul jí proti poškozené. Pak tu skleničku vzal a uhodil s ní poškozenou do hlavy až si sedla na zem. Poté poškozenou chytil za vlasy a několikrát jí bouchl rozčílený o zem hlavou. Pak se zvedla a v tu chvíli přišla matka obžalovaného a začala situaci řešit. Mluvili spolu arabsky. Matka obžalovaného začala situaci uklidňovat. Obžalovaný pak sahal poškozené na hlavu co tam má, jestli má bouli a chtěl, aby jela na pohotovost na ošetření, ale poškozená odmítla.

Z popisu výpovědi poškozené u hlavního líčení je zřejmé, že poškozená v této části shodně jako v přípravném řízení vylíčila část skutkového děje popsanou ve výroku rozsudku za první čárkou. Upřesnila však datum kdy to bylo, na rozdíl od obžaloby, na 23.8.2013. Soud pak upravil skutkový děj podle výpovědi poškozené u hlavního líčení a upřesnil počátek předmětné části skutkového děje, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku na dobu od 23.8.2013. 23.8.2013 došlo k prvnímu incidentu mezi obžalovaným a poškozenou tak jak to poškozená, tak jak je popsáno shora, u hlavního líčení upřesnila. Rovněž tak upřesnila, že ve skleničce jak jí obžalovaný polil tekutinou, nebylo to čajem, byla to tekutina jiná, ale poškozená konkrétně neoznačila jaká. Soud tedy upravil v této části skutkový děj na rozdíl od obžaloby tak, že obžalovaný nepolil poškozenou čajem, ale tekutinou a následně skleničkou udeřil poškozenou do hlavy tak, jak to poškozená vylíčila.

Z výpovědi poškozené k této části jak ji učinila u hlavního líčení a shodně i v přípravném řízení jasně vyplývá účast obžalovaného na této části skutkového děje. Soud hodnotil výpovědi poškozené, tak jak je učinila v přípravném řízení, u hlavního líčení jako věrohodné, na rozdíl od výpovědí obžalovaného, zejména proto, že výpovědi poškozené byly v souladu nejen

mezi sebou navzájem tak jak je učinila v přípravném řízení a u hlavního líčení, ale byly i v souladu s dalšími důkazy, které byly ve věci provedeny. To bude popsáno níže. Především výpovědi poškozené byly v souladu s výpověďmi svědků Ing. J. [REDACTED] J. [REDACTED], L. [REDACTED] J. [REDACTED] a dále v souladu se zprávou MUDr. Sklenáře, který potvrdil, že poškozená užívala léky na zklidnění nervové soustavy zejména Lexaurin a zejména i v souladu se závěry znaleckého posudku z oboru psychologie, který byl na poškozenou Ing. I. [REDACTED] H. [REDACTED] vypracován znalkyní Mgr. Renatou Hübnerovou v přípravném řízení.

Výpověď poškozené tak, jak ji učinila u hlavního líčení a výpovědi poškozené z přípravného řízení usvědčovaly obžalovaného i z účasti na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku za druhou čárkou. Svědkyně k tomuto konfliktu uváděla, že další incident se stal zhruba kolem Vánoc 2013. jednalo se o hádku ohledně manželova telefonování. Manžel neustále telefonoval s rodinou, netrávil příliš času s poškozenou a dětmi. Šla za obžalovaným do pokoje, dohadovali se ohledně telefonování. Obžalovaný vzal notebook, uhodil do něj rukou až spadl na zem a rozlomil se. Obžalovaný byl nervózní, hodil s notebookem na zem, ona řekla něco sprostého o jeho matce a obžalovaný jí bouchl do ramene. až měla modřinu. Nosila delší dobu dlouhé rukávy, aby to nebylo vidět, protože obžalovaného mrzelo co udělal. V přípravném řízení poškozená vylíčila situaci tak, že ji obžalovaný udeřil zezadu do hlavy, i když držela v náručí dceru S. [REDACTED] H. [REDACTED].

I v této části tedy obžalovaného svědkyně Ing. I. [REDACTED] H. [REDACTED] usvědčovala na její účasti, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku. I pokud jde o vylíčení této části skutkového děje, považoval soud ze stejných důvodů jako je popsáno shora, výpovědi poškozené za zcela věrohodné, na rozdíl od výpovědí obžalovaného. Za věrohodné, pokud usvědčovaly obžalovaného z účasti na této části skutkového děje.

Stejně postupoval soud, i pokud jde o část skutkového děje popsaného za třetí čárkou výroku rozsudku. Tento incident u hlavního líčení poškozená Ing. I. [REDACTED] H. [REDACTED] popsala tak, že incident byl o Silvestra. Měli jít k bratrovi

poškozené na večírek, ale manžel tam nechtěl jít, že se bude podávat vepřové maso. Řekl, aby šla sama, že se postará o děti. Odešla kolem šesté a manžel už kolem osmé volal, že děti chtějí mámu, že neví co má dělat. Manžel stále volal, proto se vrátila domů a začali se hádat, že manžel se nedokáže postarat jednou za rok o děti. Hákali se, manžel držel mladší dceru na ruce. Dcerou do ní, do poškozené strčil. Poškozená strčila zpět do manžela a obžalovaný jí bouchl do hlavy, chytil jí za vlasy, až narazila hlavou do dcery. Dcera začala plakat a obžalovaný jí řekl, že vidí co udělala, že je to její vina.

Jak bylo již řečeno je zřejmé, že i Ing. [REDACTED] H [REDACTED] potvrzovala účast obžalovaného na části skutkového děje popsaného za třetí čárkou výroku rozsudku tak jak bylo uvedeno.

Stejně tak poškozená potvrzovala účast obžalovaného na části skutkového děje popsaného za čtvrtou čárkou, naopak ještě upřesnila čas. Soud proto upravil tuto část skutkového děje na rozdíl od obžaloby, pokud jde o dobu, kdy k této části skutkového děje došlo. Svědkyně upřesnila, že to bylo v jednom případě někdy v březnu 2015. Stalo se, že obžalovaný křičel, chodil do nového zaměstnání a místo toho, aby mu cesta domů trvala deset minut, trvala mu vždy hodinu či hodinu a půl. Obžalovaný se choval divně, při vyúčtování telefonu zjistila, že několikrát denně volá stejné číslo. Zavolala tam. Byla to nějaká žena a poškozené bylo jasné, že to budou ty pozdní příchody manžela, že manžel bude nevěrný. Sbalila manželovi věci. V afektu mu je vyházela všechny před barák. Napsala mu zprávu na odpolední směnu, že věci má připravené a může jít za slečnou. Manžel jí pak začal volat, že mu udělala ostudu v práci, křičel na ní arabsky, říkal jí, že až přijede, že uvidí. V další hádce došlo k tomu, že si sedla na zem, obžalovaný začal plácet rukama a křičel arabsky. V pokojíčku u dětí jí manžel doběhl, nadával na její rodiče, na poškozenou a uhodil jí do obličeje.

Z popisu výpovědí poškozené zejména té, kterou učinila u hlavního líčení je zřejmá účast obžalovaného na části skutkového děje popsaného za čtvrtou čárkou výroku rozsudku.

Rovněž tak poškozená usvědčovala obžalovaného z účasti na části skutkového děje popsaného za pátou čárkou výroku rozsudku. Uváděla u hlavního líčení, že v průběhu března 2015 mimo jiné, když se chtěl obžalovaný vrátit po nevěře, otec poškozené řekl, že obžalovaný se vrátit nesmí. To byla příčina pozdějších rozepří mezi jejími rodiči a obžalovaným. Asi za čtrnáct dnů se přestěhovali na [REDAKCE] a obžalovaný byl naštvaný na její rodiče. Dennodenně řešil její rodiče, hádali se, začal zakazoval styk dětí s jejími rodiči. Ing. [REDAKCE] H [REDAKCE] dále uvedla, že obžalovaný jí vyhrožoval, že za to, že mu kvůli nevěře telefonovala do práce a udělala mu tam ostudu, že až přijede, že poškozená uvidí, že zažije to nejhorší v životě i její rodiče, to uváděla poškozená zejména v přípravném řízení.

I z této části byl tedy obžalovaný z účastí na skutkovém ději poškozenou zcela jednoznačně a nepochybně usvědčován.

Pokud jde o část skutkového děje popsanou za šestou čárkou skutkového děje ve výroku rozsudku, vylíčila poškozená Ing. [REDAKCE] H [REDAKCE] u hlavního líčení jednání obžalovaného tak, že její rodiče L [REDAKCE] J [REDAKCE] a Ing. J [REDAKCE] J [REDAKCE] jí dali řízky, nebyly z vepřového masa, ale obžalovaný s tím nesouhlasil, protože když pro ně přijel, chtěl jet do McDonaldu na jídlo. Začal, že matka jim dala řízky, že tím chce říct, že on obžalovaný se o rodinu nedokáže postarat. Obžalovaný pak řídil auto, jel riskantně a křičel, že matka poškozené si zaslouží smrt, že jí zabije, pouštěl volant, přestože byly ve vozidle obě nezletilé dcery.

Je zřejmé, že i v této části poškozená Ing. [REDAKCE] H [REDAKCE] usvědčovala obžalovaného z účasti na skutkovém ději. Upřesnila však u hlavního líčení, že se nejednalo o řízky z vepřového masa, neboť ty nejedli už čtyři roky, od té doby co s obžalovaným žila ve společné domácnosti, když respektovala to, že obžalovaný je muslim a nejí toto maso. Soud proto provedl úpravu skutkového děje v této části tak, že vypustil z popisu skutkového děje to, že by šlo o řízky z vepřového masa, obžalovaný se konfliktní situace s poškozenou dopustil kvůli tomu, že šlo o řízky z vepřového masa a on je muslim. Jak vyplývá

z popisu výpovědi poškozené Ing. I. H. u hlavního líčení bylo to proto, že obžalovaný chtěl stravu z McDonaldu a nesouhlasil s tím, že řízky jim dala matka manželky, když obžalovaný to pociťoval jako svoji újmu z hlediska toho, že matka poškozené tím vyjádřila, že obžalovaný se nedovede postarat o rodinu. Pak následovalo to, že obžalovaný křičel. L. J., matce poškozené, hrubě nadával, riskantně řídil, pouštěl volant a vyhrožoval, že L. J. zabije, tak jak to poškozená vylíčila ve své výpovědi a jak je to popsáno shora. I v této části jak bylo výše uvedeno, tedy poškozená Ing. I. H. účast obžalovaného na skutkovém ději zcela jednoznačně a nepochybně potvrdila.

Pokud jde o část skutkového děje, která je popsána za čárkou šestou, rovněž Ing. I. H. usvědčovala obžalovaného z účasti na této části. Zejména v přípravném řízení, ale pak i u hlavního líčení uváděla, že manžel rodičům přímo nikdy nevyhrožoval, ale vyhrožoval jí Ing. I. H., že jestli vezme děti k prarodičům, tedy ke svým rodičům L. J. a Ing. J. J., že uvidí. V přípravném řízení vylíčila situaci tak, že pokud by zákaz porušila a prarodiče by viděli dcery obžalovaného, obžalovaný hrozil, že za nimi půjde do domu, že rodiče by viděli to nejhorší a prosili ho o smrt. V přípravném řízení svědkyně potvrdila, že obžalovaný kontroloval, kam chodí a s kým telefonuje. Což se projevilo zejména v tom, když odešla z domu dne 10.4.2015. Obžalovaný již asi po hodině telefonoval kde je a chtěl, aby se vrátila.

Z popisu výpovědi poškozené je zřejmé, že usvědčovaly obžalovaného z účastí i na této části skutkového děje.

Pokud jde o část skutkového děje za sedmou čárkou ze dne 10.4.2015 i zde byl obžalovaný zcela jednoznačně a přesvědčivě usvědčován z účasti poškozenou Ing. I. H. v jejích svědeckých výpovědích. V přípravném řízení poškozená uváděla, že v noci došlo ke konfliktu mezi ní a obžalovaným. Obžalovaný vyhrožoval, že v noci uvidí, že jí vyhodí z bytu bez peněz, aby viděla jaké to je. Tomu byla přítomna i dcera, která se začala oblékat. Obžalovaný jí řekl, poškozené, ať jde do prdele a ať vypadne. Starší

dceru šla a řekla: „Maminko, tak jdeme“. Vzala i druhou dceru, stála na prahu, obžalovaný začal křičet jestli jde pryč. Poškozená mu řekla, že už tam nebude tak zabouchl dveře a zamkl. Do bytu se nepokoušela vrátit, zavolala kamarádce, která jí řekla, že může u nich přespat. Druhý den dopoledne ji manžel odvezl domů. Do bytu se dostali, odemkli a kamarádčin manžel šel s poškozenou a domlouval obžalovanému, že jsou rodina, že mu nepomůže, že bude kouřit, že mu nepomůže se hádat, že je potřeba vše urovnat.

Z popisu výpovědí poškozené je zřejmé, že skutečně 10.4.2015 obžalovaný poškozené vyhrožoval vyhozením z bytu, k tomu nakonec došlo. Poškozená s dětmi byt opustila, obžalovaný za sebou zamkl. Poškozená musela přespat u přátel, do bytu se dostavila. Do bytu se dostala avšak pouze za situace, kdy přivedla sebou svého kamaráda, který musel obžalovanému domluvit, aby vzájemné spory urovnali. Je tedy nepochybné, že obžalovaný dne 10.4.2015 obžalované vyhrožoval, že jí vyhodí z bytu a zamkl za ní dveře. Poškozená s dcerami byt opustila a do bytu se musela domáhat vstupu za asistence kamaráda, když u jeho rodiny poškozená s dětmi, s ohledem na agresi obžalovaného popsanou shora, přespala. Je nepochybné, že z výpovědí poškozené tedy vyplývá účast obžalovaného i na této části skutkového děje popsané za sedmou čárkou výroku rozsudku.

Podle výpovědí poškozená Ing. I. H. konflikty mezi ní a obžalovaným vygradovaly 15.4.2015 v dopoledních hodinách. Podle výpovědi poškozené, kterou učinila v přípravném řízení a kterou potvrdila u hlavního líčení to bylo tak, že ráno vstali, manžel chtěl vařit rýži, ale koření bylo stále u rodičů poškozené. Chtěl, aby pro ně poškozená došla. Bála se řídit a řekla, že nepojede. Obžalovaný na ní začal vyvíjet tlak, aby jela, nebo že pojede on a kdo ví co se stane. Ona mu tedy řekla ať jede. Manžel se vrátil a ukázal jí paralyzér a řekl jí, že jestli se něco stane, že to bude vina poškozené. Manžel odjel a ona šla na policii ve Stochově a tam nahlásila, že odjel za jejími rodiči a veze s sebou paralyzér, že její otec je rovněž ozbrojený, a že se bojí co se tam stane. Městský policista zavolal hlídku policie z Unhoště, aby tam zajeli podívat se co se stalo. V přípravném řízení vylíčila poškozená situaci tak, že obžalovaný ukázal paralyzér a výhružně sdělil, že paralyzér použije proti

tomu, kdo se mu v domě postaví. Dále vyhrožoval tím, že by rodičům poškozené do domu hodi Molotovův koktejl. U hlavního líčení svědkyně uvedla k této skutečnosti, že obžalovaný jí říkal spoustu věcí, ale nechce říci, jestli je pravda, že říkal, že hodí rodičům do domu Molotovův koktejl. Protože to svědkyně nechtěla uvést (zjevně i to svědčí v neprospěch obžalovaného) uvěřil soud v této části její výpovědi z přípravného řízení, uvěřil poškozené, že obžalovaný tuto výhružku skutečně na adresu rodičů poškozené učinil.

I v této části je věrohodnost výpovědi poškozené Ing. I. H. potvrzována výpověďmi svědků L. J. a Ing. J. J., kteří v podstatě k této části skutkového děje vypovídali shodně a potvrzovali účast obžalovaného 15.4.2015 v domě v . V době návštěvy obžalovaného byl v domě přítomen pouze svědek Ing. J. J. Dále účast obžalovaného na této části skutkového děje potvrzovali i policisté, svědci H. a P., kteří byli vysláni na místo činu. Svědci vypovídali o tom, že obžalovaný a Ing. J. J. skutečně na místě činu byli. Za jejich přítomnosti se obžalovaný vůči Ing. J. žádných násilností nedopustil. Obžalovaný hovořil nahlas arabsky nebo anglicky. Směřovalo to k J., ale ten na to nereagoval. Obžalovaný říkal stále něco dokola, nebylo mu moc rozumět.

Oba policisté tedy jak bylo výše uvedeno potvrzovali účast obžalovaného 15.4.2015 v domě manželů J. v , okres Kladno v dopoledních hodinách a skutečnost, že jak obžalovaný, tak Ing. J. J. se zdržovali na místě činu. Agresivita obžalovaného však policisty za jejich přítomnosti již konstatovaná nebyla.

Jak je zřejmé ze záznamů Policie České republiky byly pak následně teleskopický obušek a elektrický paralyzér(tak jak jsou označeny tyto předměty ve výroku rozsudku) obžalovaným vydány. Obžalovaný měl tato zařízení při sobě.

Ve všech shora popsanych skutečnostech, zejména na základě výpovědi poškozené Ing. I. H., tak jak je popsáno shora, když tak, jak bude

popsáno níže a je uvedeno shora hodnotil soud její výpovědi jako věrohodné, vyplývá, že obžalovaný měl účast na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku.

Z výpovědí poškozené, zejména z přípravného řízení ještě vyplynulo, že poškozená Ing. I. H. po napadení obžalovaným nevyhledávala lékařská ošetření. Uváděla, že to bylo proto, že se obžalovaného bála, avšak ze strachu z obžalovaného nemohla v noci spát, často plakala a na uklidnění užívala antidepresiva. Jak bylo rovněž uvedeno shora výpovědí poškozené v této části potvrzovala lékařská zpráva MUDr. Sklenáře, která tvoří součást trestního spisu a z níž je zřejmé, že na depresivní situace předepsal poškozené Ing. I. H. lék Lexaurin.

Jak bylo výše uvedeno, věrohodnost výpovědí poškozené vyplývala ze skutečnosti, že byla i v souladu s tím, co jako svědkyně vypověděla v přípravném řízení a u hlavního líčení matka poškozené, svědkyně L. J. Ta potvrzovala výpovědi poškozené, pokud uváděla, že ví, že někdy na podzim roku 2013 měli obžalovaný s poškozenou manželskou krizi. Bylo to po návštěvě matky obžalovaného z Egypta. Nepohodli se. Asi od března 2015 s nimi zeť K. nebydlí. To bylo v podstatě od doby, kdy se dcera dozvěděla o telefonátech obžalovaného se slečnou R. Zpátky se dcera přistěhovala někdy navečer 15.4.2015. Jednou svědkyni obžalovaný, když si u nich bral koření do domácnosti na řekl, že vnoučata, dokud bude živ, ona, svědkyně L. J., neuvidí. 15.4.2015 jí dcera I. zavolala do práce před polednem a řekla, že odešla s dětmi z domova a obžalovaný jede na y. Že se dcera bojí, aby se nedostali s manželem svědkyně L. J. do konfliktu. Jela se proto z práce domů podívat. Žádný konflikt na místě již neviděla.

Svědkyně L. J. tedy potvrzuje věrohodnost výpovědí poškozené Ing. I. H., pokud obžalovaného usvědčuje z účasti na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku, když uváděla, že mezi obžalovaným a poškozenou nastaly konflikty někdy skutečně od podzimu (jak

upřesnila Ing. I. H. (od 23.8.2013) a stalo se i, že obžalovaný jí L. J., vyhrožoval, že svá vnoučata nikdy neuvidí.

V podstatě shodné skutečnosti vyplynuly z výpovědí svědka Ing. J. J. Svědek u hlavního líčení uváděl, že obžalovaný vyhrožoval jemu, ale je to předmětem jiného řízení. 15.4.2015 obžalovaný přijel k nim domů, něco si tam bral. Následně ho zadržela policie. Když si věci bral, tak na svědka vykřikoval sprosté nadávky a vyhrožoval. Details si přesně nepamatuje. Manželka mu volala, že tam obžalovaný jede, s dcerou nemluvil. Obžalovaný byl ozbrojen paralyzérem a teleskopickým obuškem. Svědek viděl, že ho má obžalovaný při sobě. On sám Ing. J. J. má střelnou zbraň i paralyzér, věci má na svou ochranu. Obžalovaný mu nadával a vyhrožoval na ulici. Jestli obžalovaný vyhrožoval zapálením baráku to určitě ne, nepamatuje si to ale přesně. Myslí si, že výhružky ze strany obžalovaného to byly.

Svědka Ing. J. J. tedy potvrzoval zejména účast obžalovaného na té části skutkového děje, která se odehrála 15.4.2015 v dopoledních hodinách v bydlšti J. na adrese , , okres Kladno. Potvrdil, že obžalovaný mu na místě vyhrožoval a měl při sobě teleskopický obušek i elektrický paralyzér. Potvrdil, že na místo se dostavila Policie ČR. Obžalovaný nadával svědkovi a vyhrožoval na ulici.

Svědkyně R. Č. jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení potvrdila, že měla milostný poměr s obžalovaným v březnu 2015, kdy u ní obžalovaný i chvíli bydlel. Kontaktovala ji po čase poškozená. Nemluvíly spolu. Až když byl obžalovaný ve vazbě. Poškozená jí vyčítala, že problémy vznikly kvůli ní, R. Č. R. Č. milenecký poměr s obžalovaným již ukončila.

Výpovědi R. Č. potvrdila svědkyně A. T. jak u hlavního líčení, tak v přípravném řízení. Uváděla, že byla nadřízená obžalovanému a R. Č. v zaměstnání. Uváděla, že o vztahu obžalovaného s Č. věděla. Obžalovanému poměr s R. Č.

rozmlouvala, říkala mu, aby šel domů, že mu poskytne dovolenou, aby měl čas vše doma urovnat.

Svědék H. M. v přípravném řízení i u hlavního líčení uváděl, že obžalovaného znal letmo z Kauflandu. Viděl ho asi třikrát. Dali se do řeči, protože jsou Arabové. Při jednom setkání mu obžalovaný sdělil, že má problémy s manželkou a jede do Belgie. Snažil se obžalovanému sehnat zaměstnání. Jinak o vzájemném soužití obžalovaného s manželkou nezná žádné podrobnosti.

Svědci R. Č., H. M. a A. T. potvrdili, že situace mezi obžalovaným a poškozenou byla konfliktní. Vědělo se o tom i v zaměstnání obžalovaného. Věděl o tom i známý obžalovaného H. M.

Jak již bylo výše uvedeno v neposlední řadě vyplývá věrohodnost výpovědí poškozené Ing. I. H., pokud byla vůči obžalovanému usvědčující, především ze závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví klinické psychologie. Znalkyně Mgr. Romana Hübnerová, Ph.D. ve svém znaleckém posudku, který se týká poškozené konstatovala, že poškozená je osobnost extrovertovaná, dominantní. Pokud pak jde však o emocionalitu, byla poškozená Ing. I. H. v době vyšetření nevyvážená. V zátěži afektivně labilní, osobnostní struktura v zátěži situačně extrémně podmanitelná, ovlivnitelná a manipulativní. Znalkyně uzavřela dále, že poškozená nemá sklony k patologické lhavosti. Znalkyně považuje její specifickou věrohodnost za kvalitní a zachovalou. Tyto dva závěry, podle názoru soudu svědčí, tak jak je popsáno shora, pro věrohodnost výpovědí poškozené z přípravném řízení i hlavního líčení.

Znalkyně dále uzavřela, že na poškozené se začínají vyvíjet poměrně různorodé, zpravidla přechodné, symptomy psychické traumatizace, a to deprese s nízkou energií, podezřívavost a další. Znalkyně uzavřela, že u poškozené Ing. I. H. nelze hovořit jasně o syndromu CAN, tedy syndromu týrané osoby, avšak poškozená vykazuje znaky psychické

traumatizace, tak jak je uvedeno výše. Znak psychické traumatizace způsobené blízkou osobou. Znakyně pak podrobně popsala příznaky, v čem se tato traumatizace u poškozené projevuje.

Závěry znakyně z odvětví klinické psychologie byly v podstatě v souladu se závěry znalce psychiatra, který vypracoval znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, rovněž na poškozenou Ing. I. H. Z něho soud zjistil, že poškozená netrpěla a ani netrpí duševní poruchou ani chorobou. V souvislosti s jednáním obžalovaného u poškozené nedošlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy.

Závěry psychiatrického znaleckého posudku tedy odpovídají v podstatě závěru znakyně psychologky o tom, že u poškozené se neprojevil a nerozvinul syndrom týrané osoby.

Obžalovaný byl dále z trestné činnosti usvědčován listinnými důkazy. Z nájemních smluv na byt ve Stochově vyplývá, že nájemcem bytu ve byli jak obžalovaný, tak poškozená a měla tedy do bytu kdykoli volný přístup.

V trestním spise jsou založeny dopisy obžalovaného, které zasílal z vazby poškozené, kde se částečně ke své činnosti doznával a psychicky působil na poškozenou, aby mu odpustila a vrátila se k němu.

V rámci lékařského toxikologického vyšetření, jak vyplývá ze zprávy lékaře, se obžalovaný doznal, že užíval marihuanu.

Po zhodnocení shora popsaných důkazů dospěl soud k závěru, že z nich vyplývá zcela jasný a jednoznačný závěr, že obžalovaný K. M. M. H. se dopustil skutkového děje popsaného ve výroku rozsudku a že účast na něm mu byla zcela jednoznačně a nepochybně prokázána. Vyplývá to především z výpovědí poškozené Ing. I. H. které, na rozdíl od výpovědí obžalovaného tak jak je popsáno shora, hodnotil

soud jako věrohodné v souladu s dalšími důkazy, tak jak jsou vývody soudu popsány shora. Z nich je zřejmé, že obžalovaný H. [REDAKCE] skutečně v době od 23.8.2013 do 15.4.2015 v místech rodinné domácnosti v [REDAKCE] okres Kladno, v [REDAKCE] a od března 2015 ve [REDAKCE], okres Kladno, v ulici [REDAKCE], ponižoval a fyzicky napadal svojí manželku poškozenou Ing. I. [REDAKCE] H. [REDAKCE] tak, že jí často napadal zvláště hrubými výrazy i před dětmi a dopouštěl se konfliktních situací, které jsou popsány podrobně za první až devátou čárkou skutkového děje popsaného ve výroku rozsudku. Situace vygradovala 15.4.2015, kdy ve věci musela zasahovat Policie České republiky.

Jak vyplynulo z výpovědí poškozené, ta po napadení obžalovaného nevyhledala nikdy lékařské ošetření, údajně proto, že se obžalovaného bála, avšak ze strachu z obžalovaného nemohla v noci spát, plakala a na uklidnění užívala antidepresiva, které jí předepsal lékař. V důsledku jednání obžalovaného utrpěla trauma, které nepředstavuje syndrom týrané osoby, avšak jak vyplývá ze závěru psychologického znaleckého posudku vypracovaného na poškozenou, u poškozené se začínají vyvíjet poměrně různorodé, zpravidla přechodné symptomy psychické traumatizace a to deprese s nízkou energií, podezřívavostí a dalšími projevy.

Jednání obžalovaného trvalo delší dobu od 23.8.2013 do 15.4.2015. Jednání obžalovaného nebylo každodenní, ale v podstatě v odstupech měsíců a to od března 2015, v podstatě již od 31.12.2014. Pak četnost a intenzita jednání namířených proti poškozené ze strany obžalovaného se zvyšovala. Vyvrcholila pak 15.4.2015, kdy obžalovaný ukázal poškozené i paralyzér a nosil při sobě teleskopický obušek a vrátil se do bydliště manželů J. [REDAKCE] v obci [REDAKCE], aby případně řešil i konfliktní situaci s rodiči poškozené. Tam byl obžalovaný Polici České Republiky také zadržen a jak obušek, tak paralyzér u něho byly nalezeny.

Pokud soud dospěl k uvedenému závěru, musel dospět i k závěru, že jednání obžalovaného, popsání ve výroku rozsudku, vykazuje všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199

odst.1 odst.2 písm.d) trestního zákoníku. Jednání obžalovaného lze od počátku považovat za zvlášť hrubé. Poškozené bezesporu činilo těžká příkoří, a jak už bylo uvedeno, tohoto jednání se obžalovaný dopouštěl po dobu téměř jednoho a půl roku. Obžalovaný se zcela jistě mohl jednání proti poškození dopouštět i proto, že ze znaleckého posudku z oboru psychologie bylo zjištěno, že poškozená je osobou submisivní, lze s ní snadno manipulovat a podmanit si ji. Navíc lze konstatovat, že obžalovaný část jednání nepopírá, pouze ve svých výpovědích zlehčuje svojí vinu. Vytváří dojem oboustranných konfliktů, které vždy končily pouze hádkou.

V bytě obžalovaného a poškozené byla nalezena marihuana. Čili i to svědčí o věrohodnosti výpovědí poškozené, pokud uváděla, že obžalovaný tuto drogu někdy užíval a bylo to příčinou prvního vážného konfliktu, který je popsán za první částí výroku rozsudku.

Obžalovaný naplnil svým jednáním znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst.1 odst.2 písm.d trestního zákoníku tak jak je popsáno shora, když jednání obžalovaného lze od jeho počátku považovat za zvlášť hrubé. Jednání obžalovaného činilo poškozené bezesporu těžké příkoří, které poškozená tak skutečně pociťovala, o čemž svědčí skutečnost, že musela vyhledat lékařskou pomoc.

Útrapy obžalovaný jednáním popsaným ve výroku rozsudku, způsoboval poškozené delší dobu. Tak jak je rozebráno shora za celé období v podstatě pravidelnými, i když někdy delší dobu přerušeny útoky, které se stupňovaly a jejichž četnost narůstala.

Soud je toho názoru, že velmi přesně vystihují situaci obžalovaného a poškozené v předmětné trestní věci závěry znalců a to znalce MUDr. Flídra, který vypracoval znalecký posudek o duševním stavu obžalovaného v době, kdy měl spáchat trestnou činnost, tedy znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a znalkyně Mgr. Romany Hübnerové, která vypracovala psychologický znalecký posudek na poškozenou Ing. ■■■■■ H■■■■■. MUDr. Jan Flídr v závěrech svého znaleckého posudku z odvětví psychiatrie

mimo jiné uvedl, že z hlediska forenzního zkoumání nemůže nic důležitého, kromě odpovědí na otázky, které mu položily orgány přípravného řízení, k motivaci trestného činu obžalovaného, uvést. Uzavřel však, že se jedná o více či méně vyhrocený a neovládnutý protahovaný manželský nesoulad a konflikt. Obžalovaný H. [REDAKCE] byl v tomto konfliktu dominantnějším.

Z tohoto závěru znalce tedy vyplývá, že vzhledem k tomu, že obžalovaný byl v manželském konfliktu dominantnějším a dopouštěl se hrubostí a násilností, tak jak jsou popsány ve výroku rozsudku vůči poškozené, která byla podle psychologického znaleckého posudku a jednoho ze závěrů znalkyně Mgr. Hübnerové v době páchání trestné činnosti z ohledem na osobnostní strukturu extrémně podmanitelnou ovlivnitelnou a manipulativní, velmi dobře mohla považovat poškozená jednání obžalovaného popsané ve výroku rozsudku vůči sobě za traumatizující, působící útrapy, depresi a které jak bylo výše řečeno, se snažila řešit tím, že se obrátila na obvodního lékaře, aby jí předepsal léky na deprese.

Z ohledem na uvedené závěry obou znalců lze konstatovat, že i když poškozená, když podle závěrů psycholožky nelze u ní ještě jasně hovořit o syndromu týrané osoby, vykazovala znaky psychické traumatizace způsobené blízkou osobou a z ohledem na to, že obžalovaný byl v manželských konfliktech podle závěru psychiatra dominantnější, je nutné uzavřít, že pokud bylo zjištěno, že obžalovaný se proti poškozené dopouštěl jednání popsaného ve výroku rozsudku, že poškozenou skutečně po delší dobu jako osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí týral, způsoboval jí nejen drobné fyzické, ale zejména závažné psychické útrapy.

Všechny shora popsané skutečnosti svědčí podle názoru soudu o tom, tak jak je popsáno shora, že obžalovaný, pokud se dopustil vůči poškozené jednání popsaného ve výroku rozsudku, skutečně tímto týral osobu blízkou žijící ve společném obydlí, a čin páchal po delší dobu a naplnil tak všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst.1 odst.2 písm.d) trestního zákoníku jak bylo výše uvedeno.

Ve věci obžalovaného byl vypracován ještě znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, tak jak je popsáno shora, na obžalovaného K██████ M██████ M██████ H██████. Znalecký posudek vypracoval MUDr. Flídr a v písemně vypracovaném znaleckém posudku uzavřel, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil za stavu, kdy netrpěl duševní poruchou nebo chorobou. Obžalovaný je osobností odlišné sociokulturní báze s impulzivními rysy v zátěži a zhoršeným zvládáním afektu. Obžalovaný byl podle závěru znalce v době páčání trestné činnosti schopen rozpoznat nebezpečnost svého činu pro společnost, a své jednání ovládat.

Popsané závěry znalce psychiatra hodnotil soud tak, že obžalovaný K██████ M██████ M██████ H██████ se trestné činnosti popsané ve výroku rozsudku dopustil jako plně trestně odpovědný.

Státní zástupce navrhoval doplnit dokazování ještě o výpovědi svědků manželů B██████, u kterých poškozená Ing. I██████ H██████ přespala, poté co při konfliktu 10.4.2015 opustila po výhrůžkách obžalovaného jejich společnou domácnost na adrese ██████████ ve ██████████, okres Kladno. Soud tyto manžele B██████ jako svědky ve věci obžalovaného nevyslechl k doplnění dokazování, neboť uvedení manželé B██████ by měli pouze přenesené informace o konfliktním soužití mezi obžalovaným a poškozenou a to informace které jim sdělila poškozená Ing. I██████ H██████. Respektive mohla sdělit v době, kdy u nich pobývala. Jednalo by se tedy o svědectví z druhé ruky, přičemž soud měl dostatek podkladů na základě shora popsaných důkazů k tomu, aby ve věci obžalovaného H██████ mohl rozhodnout o vině i trestu a nebylo třeba podle názoru soudu doplňovat dokazování o výpovědi svědků z druhé ruky. Ti by zjevně mohli potvrdit pouze to, že soužití mezi obžalovaným a poškozenou bylo konfliktní, což vyplývá již ze shora popsaných důkazů. Takové dokazování by bylo podle názoru soudu zcela nadbytečné.

Při ukládání trestu obžalovanému přihlížel soud jako polehčující okolnosti na straně obžalovaného ke skutečnosti, že obžalovaný v České republice nebyl soudně trestán. Nebyl postihován pro přestupky. Jako

významné polehčující okolnosti hodnotil soud skutečnosti, že obžalovaný svým jednáním nezpůsobil poškozené Ing. I. H. skutečnou fyzickou újmu na zdraví, kterou by musel někdy, v době probíhajícího týrání ze strany obžalovaného, řešit lékař nebo konflikt řešit orgán místní samosprávy nebo státní orgán a v této souvislosti šetřit i jednání obžalovaného. Jako polehčující okolnost na straně obžalovaného hodnotil soud i skutečnost, že zejména u hlavního líčení jak poškozená Ing. I. H., tak svědci, její rodiče L. J. a Ing. J. J., na rozdíl od přípravného řízení vypovídali o jednání obžalovaného jeho atacích vůči poškozené poněkud mírněji. Zmírňovali vinu obžalovaného ze spáchání hrubostí a násilností namířených proti Ing. I. H. Poškozená Ing. I. H. jak bylo výše uvedeno, obžalovaného navštěvovala ve vazbě a psala mu dopisy. Dokonce nevyloučila, že s obžalovaným obnoví soužití. Uvedené skutečnosti hodnotil soud jako polehčující okolnosti zejména proto, že z nich vyplývá, že tak jak je popsáno shora, jednání obžalovaného vůči poškozené bylo traumatizující avšak obžalovaná poté co byl obžalovaný několik měsíců omezen na osobní svobodě a neměla s ním blízký konflikt zjevně, stejně jako její rodiče do určité míry jednání, popsané ve výroku rozsudku, obžalovanému odpustili a dokonce Ing. I. H. je ochotna obnovit s obžalovaným soužití. Na základě výčtu polehčujících okolností dospěl soud k závěru, že účelu trestu u obžalovaného bude tentokrát dobře dosaženo i uložením podmíněného trestu odnětí svobody, který bude obžalovanému uložen na samé dolní hranici zákonné trestní sazby avšak s delší zkušební dobou. Delší zkušební dobu soud stanovil obžalovanému proto, aby obžalovaný byl delší dobu ještě pod kontrolou soudu, který bude v průběhu zkušební doby zjišťovat, jak se obžalovaný chová a to zejména vůči poškozené své manželce Ing. I. H. a v případně závad chování obžalovaného zejména namířeného proti poškozené by obžalovanému hrozilo, že trest, který byl soudem podmíněně odložen může být nařízen, může být nařízen výkon trestu ve věznici. Delší zkušební doba by měla obžalovanému zabránit v možnosti páchat trestnou činnost stejného druhu, za jakou mu soud v předmětné trestní věci trest uložil.

Teleskopický obušek a elektrický paralyzér tak, jak jsou popsány věci ve výroku rozsudku, sloužily obžalovanému nebo měli sloužit k páchání

trestné činnosti. Soud proto rozhodl tak, že obě věci v rámci trestu propadnutí věci připadnou státu a to ve smyslu § 70 odst.2 písm. a) a odst.3 trestního zákoníku. jako věci nepochybně patřící obžalovanému a jako věci nepochybně sloužící ke spáchání nebo k budoucímu spáchání trestné činnosti.

Poučení: Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený Krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně dne 11. srpna 2015

JUDr. Jiřina Říhová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

